

**TRONDHJEM ROTARY KLUB**  
**MEDLEMSSKAP - EVA GRETE STORENGEN SKAAR – MIN ERFARING MED**  
**ROTARY OG MITT SYN PÅ ORGANISASJONEN**

Sendes til [geiise@online.no](mailto:geiise@online.no) – Gerd Isern.

1. **Hvordan jeg ble medlem?**
2. **Hva visste jeg om Rotary?**
3. **Hvorfor ble jeg medlem av Rotary?**
4. **Hvor mange kvinnelige medlemmer var det i klubben da jeg ble medlem?**
5. **Hvordan opplevde jeg å komme inn i et mannsdominert samfunn, en herreklubb?**
6. **Hvor lang tid var jeg medlem før jeg ble president?**
7. **Hva innebar det å være president og hvordan opplevde jeg dette?**
8. **Hva har Rotary gitt meg?**
9. **Hva savner jeg i Rotary?**
10. **Hva ville jeg hatt annerledes i Rotary?**

**1. Hvordan jeg ble medlem?**

Jeg ble kontaktet av Odd Midtskog, medlem i Trondhjem Rotary Klub, markedsjef for Samarbeidsgruppen Midtby'n. Jeg kjente Odd gjennom jobben min som Regionsjef i Konkurransetilsynet, Trondheim.

Odd orienterte om Rotary og Trondhjem Rotary Klub. Jeg fikk låne Rotarys håndbok og matrikkel og ble invitert til å komme på medlemsmøte for å bli kjent med Rotary og få et innblikk i klubbens aktiviteter. Odd fortalte at klubben ønsket å rekruttere kvinnelige medlemmer. President Tor Einar Christiansen ringte og inviterte meg på klubbens Rakfiskaften. Jeg deltok på et medlemsmøte før jeg takket ja til å bli medlem.

**2. Hva visste jeg om Rotary?**

Jeg visste ingen ting om Rotary. Det er mulig at jeg hadde hørt navnet Rotary, men jeg hadde ikke lagt merke til noe spesielt i forbindelse med det.

**3. Hvorfor ble jeg medlem av Rotary?**

Jeg ble tiltrukket av grunnleggeren Paul Percy Harris urokkelige filosofi om at ”intet mål er utenfor rekkevidde”, av hans idé og motivering om utvikling av kameratskap og utvidelse av vennekretsen ved å treffe mennesker fra ulike forretnings- og yrkesgrupper regelmessig, for å utveksle erfaring og lære om forskjellige yrker. Jeg følte at det måtte være noe spesielt bra med Rotary og de som var medlemmer der på grunn av organisasjonens motto ”Service above self”, dets humanitære hjelpearbeid, samt prinsippet om etisk atferd og tenkemåte. Det var viktig at Rotary var en internasjonal klubb, fordi det da ville gi meg mulighet til å reise og få internasjonale venner. Jeg håpet at mitt medlemskap ville gi meg erfaring som jeg kunne anvende i jobben min. Jeg syntes dessuten det var stas, og jeg følte meg beæret over å bli spurt om jeg ville bli medlem.

**4. Hvor mange kvinnelige medlemmer var det i klubben da jeg ble medlem?**

Det var ingen kvinnelige medlemmer i klubben på det tidspunktet.

**5. Hvordan opplevde jeg å komme inn i et mannsdominert samfunn, en herreklubb?**

Mine opplevelser var meget positive. Jeg opplevde vennlighet, generøsitet, at jeg var velkommen ved å bli tatt godt vare på og integrert i klubben. Jeg ble tidlig gitt oppgaver slik

at jeg kunne bli bedre kjent med andre medlemmer. Mine første oppgaver var å koordinere en medlemsundersøkelse og bistå med innkjøp og servering på Bokaften.

Jeg hadde kanskje en viss fordel, fordi jeg var vant til å bevege meg i mannsdominerte miljøer, i siviløkonomstudiet ved Nprges Handelshøyskole i Bergen og i lederjobber. Det som var nytt i Rotary var at de fleste mennene var seniorer, og flere av de var pensjonister. Mennene i Rotary var mer høflige enn det jeg var vant til, de håndhilste og holdt opp døren for meg og hjalp meg på med ytterjakken/-kåpen. Jeg følte meg eksklusiv og satte faktisk pris på denne høfligheten.

I tidsperioden 1999-2001 studerte jeg i Aberdeen, Skottland. Der besøkte jeg Rotary Club of Aberdeen på deres medlemsmøter og det var veldig hyggelig. Trondhjem Rotary Klub fikk ekstra oppmerksomhet da jeg overleverte klubbens banner. Alle reiste seg og skålte først for Trondhjem Rotary Klub, og etterpå for sin egen dronning. Jeg har i tillegg hatt muligheten til å besøke Singapore Rotary Club – i forbindelse med deltakelse på Convention i Brisbane, Australia. Begge de nevnte klubbene hadde flere kvinnelige medlemmer enn Trondhjem Rotary Klub. I Aberdeen var det imidlertid en klubb som verken tillot kvinnelige medlemmer eller kvinnelige foredragsholdere. Da jeg kom tilbake fra Skottland ble jeg ønsket velkommen tilbake i klubben av president Asbjørn Aune, det var veldig hyggelig.

Jeg har ikke opplevd noen negativ forskjellsbehandling som kvinnelig medlem, verken nasjonalt eller internasjonalt eller ved deltakelse på Conventions i Brisbane, Australia og Osaka, Japan, der også min datter 13- og 14-år gammel deltok. Vi har alltid møtt vennlighet og respekt. I forbindelse med Conventions fikk vi også hilst på begge verdenspresidentene (2002-2003/2003-2004).

En litt artig episode opplevde jeg på presidentskiftet da jeg overtok som president i 2003. En av klubbens eldste medlemmer kom bort til meg og sa at han egentlig ikke ønsket kvinnelige medlemmer i klubben da dette ble diskutert for en del år tilbake. Han innrømmet imidlertid denne kvelden at han hadde endret syn. Etter at han hadde lært å kjenne meg syntes han det var hyggelig at jeg ble president og han ønsket meg av hele sitt hjerte velkommen som president i klubben. Dette var veldig hyggelig, og vi ble ekstra gode venner.

## **6. Hvor lang tid var jeg medlem før jeg ble president?**

Det tok i underkant av 5 år. Av disse hadde jeg hatt permisjon i 2 år.

Jeg ble medlem i klubben høsten 1998, hadde permisjon på grunn av Master of Business (MBA)-studier i Aberdeen, Skottland 1999-2001. Jeg ble redaktør for klubbens medlemsbrev og medlem av Programkomiteen Rotaryåret 2002-2003. Forsommeren 2003 var jeg og min datter (13 år) deltakere på Convention i Brisbane, Australia. Jeg ble valgt som styremedlem for Rotaryåret 2003-2004. Ca. en uke før presidentskiftet, juni 2003 trakk den valgte presidenten seg på grunn av stort arbeidspress. Jeg ble tilbudt presidentvervet og fikk et døgnns betenkningstid. Jeg takket ja, noe jeg ikke har angret på.

## **7. Hva innebar det å være president og hvordan opplevde jeg dette?**

Presidentåret var et utrolig givende og flott år med mange nye og interessante arbeidsoppgaver og godt vennskap. Jeg ble nærmest "kastet" inn i presidentvervet uten opplæringskurs eller noe president elect år, derfor var det mange nye ting å sette seg inn i. Jeg hadde imidlertid god hjelp av et rutinert og kunnskapsrikt styre som satte meg inn i de formalitetene som jeg skulle beherske. I tillegg hadde klubben en veldig dyktig redaktør. Ledererfaringen i Rotary har gitt meg mer energi, mange nye venner, større kompetanse og

menneskekunnskap. Motto i Rotaryåret 2003-2004 var "Lend a Hand" og det var derfor en ekstra stor glede at klubben fikk økonomiske midler fra Rotary International til å gjennomføre et par lokale prosjekter. Det ene var tur til Røros Martnan med en gruppe psykisk utviklingshemmede ved Byåsen Produkter og det andre var et sosialt tiltak for rusmisbrukere ved Furulund Bo- og rehabiliteringssenter.

Jeg har reist en del, sammen med familien (mann og datter) og Rotaryvenner. Vi var til stede på en vellykket distriktskonferanse i Molde og på Namsos Rotary Klubs 50-årsjubileum. Trondhjem Rotary Klub hadde vært fadder til klubben.

Jeg har gjennom det året som president fått større nærhet til Rotary og til medlemmene og deres familier. Den erfaring, det samarbeid og nærhet til medlemmene som presidentvervet har gitt meg har betydd mye for meg og gitt meg profesjonell og personlig utvikling. Jeg ville ikke vært dette året foruten. Spesielt hyggelig var det at Trondhjem Rotary Klub ble utnevnt til distriktets beste klubb det året jeg var president, 2003-2004, og at jeg var den første kvinnelige presidenten i klubben, se Distriktsguvernørens månedsbrev for oktober 2004, [http://d2280.rotary.no/Manedsbrev/D2280\\_3\\_Okt\\_04.pdf](http://d2280.rotary.no/Manedsbrev/D2280_3_Okt_04.pdf).

### **8. Hva har Rotary gitt meg?**

Rotary har gitt meg flere venner nasjonalt og internasjonalt, større nettverk, personlig vokst, større fagkompetanse, erfaring og menneskeinnsikt. Det har gitt meg innsikt i det flotte hjelpearbeidet som Rotary driver i forbindelse med det store PolioPlus vaksinasjonsprogrammet. Det har gitt meg muligheten til å reise til steder internasjonalt, som jeg kanskje ikke ville ha besøkt ellers. På de store Conventions opplevde jeg det sterke fellesskapet, tillitsforholdet og etikken som preger Rotarykulturen. Vi kunne gå hjem fra Convention sent om natten i Brisbane og vi traff alltid en rotarianer som vi kunne stole på og slå av en prat med. Rotary er et sted jeg henter inspirasjon og energi.

### **9. Hva savner jeg i Rotary?**

Jeg vet nesten ikke om jeg savner noe. Kanskje mer entusiasme for Rotary blant flere av medlemmene og bedre oppmøte på medlemsmøtene og på de sosiale arrangementene. Det er mulig det er hverdagens travelhet som fører til lavt oppmøte, men jeg tror at gjensidighet gjennom aktivitet og samarbeid styrker fellesskapet.

### **10. Hva ville jeg hatt annerledes i Rotary?**

Jeg har ikke konkrete forslag om hva som skulle vært annerledes. Jeg tror det er viktig å beholde Rotarys særegenhet slik den er. En bør ikke forandre på ting for forandringens skyld hvis ting fungerer bra slik de er. Jeg mener Rotary bør beholde balansen mellom det å være en kameratskapsklubb og en humanitær organisasjon. Fred og etikk er viktige begrep i Rotary som det fortsatt må vernes om. Jeg tror i tillegg at det er viktig å sette større fokus på de internasjonale ungdomsprogrammene.

Trondheim, 16.11.2004.- Eva Grete Storengen Skaar